

РЕШЕНИЕ

№ 458

гр. София, 31.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в
публично заседание на 31.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5248** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място] , [улица], представлявано от К. Д. К. чрез адв. Д. Т. срещу ревизионен акт № 22501000468 от 21.02.2011г. , издаден от А. Т. Д. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. град, с който са установени задължения за довносяне по ЗДДС в размер на 45 219,74 лв . и лихва за забава в размер на 21 153, 84 лв. за данъчни периоди от 01.05.2007г. до 31.07.2007г., потвърден с решение № 865/25.05.2011г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (ОУИ) – [населено място] при ЦУ на НАП.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на ревизионния акт, като издаден при съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на материалния закон. Жалбоподателят моли съда да отмени ревизионния акт относно допълнително начисления му ДДС.

Ответната страна – директорът на дирекция „ОУИ” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрс.Г., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, уведомена не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, I отделение, VII състав, като извърши преценка на доводите в жалбата, намира за установено следното от фактическа страна:

Ревизията на [фирма] [населено място] по ЗДДС е образувана със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1000332/10.09.2010г., изменена със ЗВР № 1000468 от 02.12.2010г. издадени от Т. Т. В. - началник отдел „Контрол” Дирекция „СДО” при ТД на НАП С., въз основа на Решение № 1243/23.08.2010г. на Директора на Дирекция „ОУИ” – С.. Обхватът на ревизията включва определяне задълженията на дружеството за периода 01.05.2007г. – 31.07.2007г. В процесните ЗВР са посочени следните длъжностни лица, които да извършат ревизията – А. Т. Д. на длъжност главен инспектор по приходите-ръководител екип и Й. С. А. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. град. ЗВР са връчени на пълномощника на ревизирувания субект – В. Ц. съответно на 15.09.2010г. и 06.11.2010г.

Съставен е ревизионен доклад РД № 1000468/31.01.2011г., връчен лично на управителя на ревизираното лице на 03.02.2011г. В ревизионния доклад се съдържат подробни констатации, изцяло потвърдени и възприети изцяло от оспорвания РА. В хода на ревизията е установено, че основната дейност на търговеца през ревизирувания период е почистване на домове, административни сгради и офиси.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК ревизирувания субект не е упражнил правото си и не подал писмено възражение.

Със заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 1000468/31.01.2011г., издадена от С. С. В. – главен инспектор по приходите Дирекция „СДО” при ТД на НАП – С. е определен А. Т. Д. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. град да издаде ревизионен акт на [фирма], [населено място] във връзка с извършена ревизия, по която е съставено Уведомление № У-1000468 от 31.01.2011г. за изготвен ревизионен доклад № 1000468/31.01.2011г., като процесната ЗОКО е връчена лично на управителя на ревизирувания субект на 28.02.2011г.

Съставен е ревизионен акт РА № 22501000468/ 21.02.2011г., издаден от А. Т. Д.- на длъжност гл. инспектор по приходите при ТД на НАП [населено място]. В акта органът по приходите е потвърдил констатациите, съдържащи се в ревизионния доклад по отношение на отделните доставчици. С оспорвания РА са установени са задължения по ЗДДС за жалбоподателя в размер на 45 219,74 лв . и лихва за забава в размер на 21 153, 84 лв.

Ревизионният акт е връчен лично на управителя на ревизирувания субект на 28.02.2011г. , а жалбата до директора на дирекция „ОУИ” – [населено място] при ЦУ на НАП е подадена чрез ТД на НАП С. град с вх. № 53-03-460/11.03.2011г. по регистъра на ТД-НАП-С. и вх. № 2544-00532/15.03.2011г. по регистъра на Дирекция „ОУИ” -С..

В законоустановения срок по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, решаващият орган - Директорът на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”-С. при ЦУ –НАП с решение № 865/25.05.2011г. потвърждава изцяло обжалвания ревизионен акт № 22501000468/21.02.2011г., на орган по приходите в ТД на НАП С. град. Решението е връчено на ревизирувания субект на 31.05.2011г.

В 14 – дневния срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК , [фирма] подава жалба срещу процесния ревизионен акт чрез директора на дирекция „ОУИ” – [населено място] при ЦУ на НАП с вх. № 53-00-357 от 08.06.2011 г. до Административен съд София град.

В хода на съдебното производство са приети съдържащите се в административната преписка доказателства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният ревизионен акт, изцяло потвърден при условията на чл. 156 от ДОПК от решаващия орган е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 118, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция по приходите. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП органи по приходите са служителите в централното управление и териториалните дирекции на агенцията, заемащи длъжност "главен експерт по приходите", "старши експерт по приходите", "експерт по приходите", "главен инспектор по приходите", "старши инспектор по приходите" и "инспектор по приходите". В случая видно от заповед за определяне на компетентен орган № К 1000468/31.01.2011г., издадена от С. С. В. – главен инспектор по приходите Дирекция „СДО“ при ТД на НАП – С., на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК е определен А. Т. Д. на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП – С. град за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма]. Самата ЗОКО е издадена от издадена от С. С. В. , в качеството ѝ на заместник на Т. Т. В. – началник отдел „Контрол“ в дирекция „СДО“ на ТД на НАП С. град чиято компетентност е определена със заповед № РД – 01-6 от 04.01.2010г. на директора на ТД на НАП С. град. Процесният ревизионен акт е издаден от определения в ЗОКО орган по приходите т.е. от лице, разполагащо с материална компетентност при наличието на изрично издадена заповед за определяне на компетентен орган.

Съдът намира, че при издаването на ревизионния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания ревизионен акт.

Неоснователни са наведените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на оспорвания ревизионен акт, във връзка с неправилно приложение на материалния закон в хода на извършената ревизия ,настоящия състав намира, че изводите на компетентния орган по приходите, и по-специално относно липсата на реално извършени доставки по смисъла на чл.6 ЗДДС е правилен и обоснован по следните съображения:

За да издаде оспорения ревизионен акт, административният орган е приел, че за определен брой доставки, осъществени в рамките на извършваната от [фирма] дейност, не са налице предпоставки за признаване право на данъчен кредит, поради липса на достатъчно данни за реалност на доставката на стоки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и действително настъпило данъчно събитие по чл.25, ал.2 от ЗДДС. Правото на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури е отказано на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 , във връзка с чл. 68, ал.2 от ЗДДС.

С оглед необходимостта от установяване на реално осъществяване на доставките и за установяване на предпоставките по чл. 6 ЗДДС и чл.25 от с.з. е иницирана насрещна проверка на доставчицата [фирма], резултатите от която са обективирани в Протокол за извършена насрещна проверка № 2225-1000332-1/ 07.01.2011г.

Изготвено е и ИПДПОЗЛ изх.№ 2225-1000332-1/04.10.2010 г., с което са изискани подробно описаните в искането документи и доказателства за реалността на

извършените доставки. Същото е изпратено по пощата с обратна разписка, но пратката е върната обратно с гриф „непознат“. Извършени са двукратни посещения на адрес за кореспонденция на дружеството и на прекратен данъчен адрес, при които не е открит негов представител или упълномощено лице, поради което за връчване на искането е приложена процедурата по чл. 32 от ДОПК. Предприетите действия и изготвените във връзка с приложената процедура документи /протоколи за посещения на адрес, съобщение по чл. 32 от ДОПК, пощенски пратки/ са описани подробно в констативната част на РД, като според приложените документи искането е връчено на 02.11.2010 г. С Молба вх. № 2553-06-2266#1/29.10.2010 г. от „У. У. Б.“ ЕООД са входираны документи от Д. И. Д., ЕГН [ЕГН], както следва: копия на 9 броя фактури, приемо-предавателни протоколи - описи на продадените стоки, дневници за продажби за м. 05.2007 г., м. 06.2007 г. и м. 07.2007 г., извлечения от сметки 411 и 4532, фактури от предходни доставчици, а именно: № [ЕГН]/15.05.2007 г., № [ЕГН]/06.05.2007 г. и № [ЕГН]/15.06.2007 г., които са с предмет на доставката - „Почистващи препарати“, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК]; № [ЕГН]/13.08.2007 г. с предмет на доставката -почистващи препарати по опис, издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], фактура за извършване на транспортна услуга № [ЕГН]/20.06.2007 г., издадена от ЕТ „М. - В. К.“, ЕИК[ЕИК], договор за доставка на транспортна услуга. По отношение на представените документи е отбелязано, че са входираны и подписани при заверката от Д. Д./ за който няма данни да е упълномощено лице. Също така е уточнено, че документите са представени без цитираното искане да е връчено на представляващия дружеството или на упълномощено от него лице. Писмено посоченото лице е обяснило, че документите, свързани с [фирма] са му представени от адв. Д. /негова сестра по изложените данни/, за да ги входира в деловодството на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“. Същото е декларирало, че не е запознато с тяхното съдържание и не познава управителя на дружеството.

При извършена от страна на ревизиращите органи проверка в информационната система на НАП е установено, че фактурите на дружеството са включени в СД и дневника за продажби за съответните данъчни периоди, както и че задълженото лице има регистрирани ЕКАФП и назначени лица на трудов договор.

Част от изисканите с ИПДПОЗЛ документи, а именно: разплащателни документи; документи за собствени и наети складови помещения; съпроводителни транспортни документи към представената фактура; място на товарене и разтоварване на стоките; документи за наличие на технически и човешки ресурс /документи за наличие на собствени и наети машини и съоръжения и справка за наетия персонал/ не са представени от страна на [фирма].

Освен това, видно от констатациите на Протокола за извършена насрещна проверка на [фирма], се установява, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 13.08.2007 г. по инициатива на данъчен орган. Допълнително е констатирано и обстоятелството, че към 26.01.2011 г. дружеството има големи задължения към бюджета в размер на 1 989 823,23 лв., които не са погасени И към момента. Въз основа на справка от система СУП е установено, че през ревизирания период дружеството има назначени 6 лица на трудов договор на следните длъжности: работник извозване, зидар, арматурист, общ работник, кофражист и монтажник скеле. Установено е, че договорите са сключени през м. 06. и м. 07.2006 г., а декларирането им в НАП е на 21.07.2009 г., като за 2007 г. задължителната справка обр.6 не е подавана.

Тъй като по време на ревизията на дружеството – жалбоподател не е установено лице

за контакти респ. пълномощник на [фирма] и с цел обективно изясняване на фактите , ревизиращият орган е иницирал насрещни проверки на предходните доставчици на [фирма], а именно : [фирма], [фирма] и [фирма]. Резултатите на проверките са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки, приобщени към доказателствения материал на ревизията.

Във връзка с извършена насрещна проверка на [фирма] е изготвено ИПДПОЗЛ изх. № 2553-06-2266/02.11.2010 г., за връчване на което са предприети действия по реда на чл. 32 от ДОПК. Искането е връчено на 01.12.2010г. на упълномощено лице. С писмо вх. № 2553-06-2266#4/13.12.2010 г. от представляващия дружеството Р. П. , са представени част от исканите документи- копие на фактура №[ЕГН]/13.08.2007 г., издадена на [фирма], копие на фактура № [ЕГН]/29.06.2007 г., издадена от [фирма]; протокол, СД, дневници за покупки и продажби за м.06, и м. 08.2007 г.; аналитични регистри на сметки 304, 702, 4531, 4532, 503 и 501 за м. 08.2007 г. , които обаче били представени без подпис на представляващия или упълномощено лице, а само и единствено с печат „Вярно с оригинала" и печат на дружеството. За установяване на обективната истина органът по приходите извършил проверка в информационната система, във връзка с която било установено, че фактурата издадена на [фирма] е включена в дневника за продажби и СД за съответния период. От страна на [фирма] ни били представените останалите поискани от данъчните органи документи, релевиращи реалност на сделката, а именно: договор за извършени доставки; приемо-предавателни протоколи при покупката и продажбата на стоките; разплащателни документи; документи за собствени или наети складови помещения; съпроводителни транспортни документи, документи за собствени или наети транспортни средства, място па товарене и разтоварване на стоките; документи за наличие на технически и човешки ресурс. След извършена служебна проверка касателно кадровата обезпеченост на дружеството било е установено, че дружеството има назначени 9 лица на трудов договор на следните длъжности: зидаромазач, склададжия, общ работник, снабдител, организатор офис, шофьор, като за периода 2007 г. била подавана съответно и справка обр.6.

Касателно доставчика [фирма], в резултат на извършената на проверка било установено, че предмет на фактурите са почистващи препарати, които ревизираното лице е използвало при изпълнение на основната си дейност. Закупените от [фирма] материали обаче са за през периода от 03.05.2007 т. до 16.07.2007 г., а представена фактура за закупени от „А. - 3000" ЕООД материали е с дата - 13.08.2007 г., т.е. няколко месеца след като дружеството – жалбоподател ги е получило, с оглед което органът по приходите е формирал извод, че прекият доставчик не може да докаже, че е притежавал материалите, които са били предмет на доставка към ревизираното лице към периода на самата доставка. Именно в тази връзка и с оглед внимателния анализ на представените от [фирма] документи , органът по приходите е приел, че дружеството е документирал стопански операции, които не са реално извършени, респективно, че поради липсата на доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС не е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 и данъкът не е станал изискуем на основание чл. 25, ал. 5 от ЗДДС.

За целите на ревизията била иницирана и насрещна проверка на другия доставчик на „У. У. Б.” - „Никст К.” ЕООД, резултатите от която са обективирани в приложения по делото ПИНП № 2225-1000332-3/13.12.2010 г. от ТД на

НАП В. Т., офис В.. Видно от протокола за извършена насрещна проверка, за нейните цели било изготвено ИПДПОЗЛ изх. № 20-29-165/09.11.2010 г., връчването на което е извършено по реда на чл. 32 от ДОПК, тъй като дружеството - доставчик не е намерено на адреса му за кореспонденция. В констативната част на протокола са описани подробно изготвените във връзка с приложената процедура документи респективно на РД и са приложени като доказателства към административната преписка. Тъй като в определения срок не са представени изисканите документи, е извършена служебна проверка, при която е установено, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 19.07.2007 г. по инициатива на приходната администрация, същото има задължения към РБ в размер на 6 042 412,61 лв. и не е имало назначени лица на трудов договор през ревизирания период. С цел връчване с цел връчване на изготвеното ИПДПОЗЛ от страна на ревизираното лице е изискувано да издирят представител на горепосоченото дружество, но такъв контакт не е осъществен. С оглед представените от страна на [фирма] доказателства респ. липсата на такива са релевирани са аналогични с изводите досежно доставката от [фирма].

Идентично е и установеното при извършената на [фирма] насрещна проверка, обстоятелствата и фактите от която са обективирани и документирана с ПИНП № 2225-1000332-4/13.12.2010 г., изготвен от орган по приходите при ТД на НАП В. Т., офис В.. Изготвено до дружеството ИПДПОЗЛ изх. № 11333/09.11.2010 г. аналогично на горните два е връчено връчването по реда на чл. 32 от ДОПК, като изисканите документи не са представени в указания срок. След извършени служебни проверки става ясно, че същият е deregистриран по ЗДДС на 06.10.2008 г. по инициатива на орган по приходите, има задължения в големи размери /5 194 825,26 лв./, няма назначени лица по трудов договор през процесния период. Формираният във връзка с констатираното извод е, че [фирма] е документирал стопански операции, които не са реално извършени. Прието е съответно, че поради липсата на доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС не е настъпило данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 и данъкът не е станал изискуем на основание чл. 25, ал. 5 от ЗДДС.

Проверка била извършена и в счетоводството на [фирма], като за целта е изискана цялата документация, касаеща спорните доставки. Освен тези документи е изискана подробна информация относно извършените през процесния период услуги по почистване, във връзка с които са използвани почистващите материали и пособия, съответно какви количества от тях са били необходими за извършване на отделните услуги, какви количества почистващи материали са заприходени и изписани през процесиите периоди и дали същите съответстват на количествата, посочени като необходими за извършване на дейността на

дружеството. Поискана е калкулация на разходите за материали на кв.м. за всеки вид извършвана услуга от дружеството. Макар и представени от страна на търговеца документи, справки и обяснения, след изследване и обсъждане на същите, органът по приходите е приел, че задължително условие за признаване правото на данъчен кредит е доказване от страна на доставчика наличието на действително получени от ревизираното лице стоки по смисъла на чл. 6, ал. 1 във връзка с чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, което не е видно от тези документи.

По своята същност правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, правните последици от който могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи.

От една страна безспорно прието както в правната теория, така и в установената вече практика, че признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС

В правомощието и задължението на органите на приходната администрация, при преценка касателно възникнало за получателя по доставките право на приспадане на данъчен кредит, да проверят дали отразените във фактурите доставки са реално извършени от посочените доставчици, в посочените срокове и обеми. При положение, че както ревизираното лице, така и доставчиците не представят доказателства, от които да е видно, че доставката е реално осъществена, наличието на фактури и счетоводното им отразяване е достатъчно основание за признаване на правото на данъчен кредит.

В подкрепа на това е и установената практиката на Съда на Европейските съюз /СЕС/, според която *„правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия, изисквани от тази разпоредба /чл. 18, пар. 2, ал. 1 от Шестата директива/, а именно: стоките да са били доставени или услугите - извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критерии, определени от въпросната държава-членка, може да се счита за служещ за фактура“*. /Решение на СЕО по дело C-152/02 /

Следователно, притежанието на фактури само по себе си не е достатъчно, за да се считат за доказани отразените в тях обстоятелства, тъй като тя сама по себе си е вид счетоводен документ, който се ползва с доказателствена сила, доколкото отговаря и кореспондира на останалите, събрани в хода на ревизионното производство документи.

С оглед извършените от ревизиращите органи в хода на процесната проверка действия /на срещни проверки, събрани доказателства и др./ , целящи установяване на факти и обстоятелства, относими към претендираното от ревизираното лице право на приспадане на данъчен

кредит по фактурите, издадени от [фирма], както и събраните в хода на настоящото производство доказателства, следва да се приеме, че за жалбоподателя не следва да възникне правото на данъчен кредит по спорните / процесните/ фактури, тъй като липсват безспорни доказателства за реалното осъществяване на документираните с тях доставки по смисъла на чл.6 ЗДДС.

С оглед събраните доказателства и гореизложената фактическа обстановка настоящата инстанция, намира, че в случая липсват категорични доказателства за фактическо престиране на доставки от [фирма] на жалбоподателя, което прави претенцията на жалбоподателя неоснователна и недоказана.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав намира, че жалбата на [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място] , [улица], представлявано от К. Д. К. чрез адв. Д. Т. срещу ревизионен акт № 22501000468 от 21.02.2011г. ,издаден от А. Т. Д. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. град, с който са установени задължения за довносяне по ЗДДС в размер на 45 219,74 лв . и лихва за забава в размер на 21 153, 84 лв. за данъчни периоди от 01.05.2007г. до 31.07.2007г., потвърден с решение № 865/25.05.2011г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (ОУИ) – [населено място] при ЦУ на НАП, е неоснователна.

С оглед на горното и при направено искане от страна на процесуалния представител на ответната страна, на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК и чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на ответната страна следва да се присъди сумата в размер на 1 777 лв.(хиляда седемстотин седемдесет и седем лева) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. 3 от ДОПК, Административен съд София град, I отделение, IV състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място] , [улица], представлявано от К. Д. К. чрез адв. Д. Т. срещу ревизионен акт № 22501000468 от 21.02.2011г. ,издаден от А. Т. Д. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. град, с който са установени задължения за довносяне по ЗДДС в размер на 45 219,74 лв . и лихва за забава в размер на 21 153, 84 лв. за данъчни периоди от 01.05.2007г. до 31.07.2007г., потвърден с решение № 865/25.05.2011г. на директора на дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (ОУИ) – [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] със седалище и адрес на управление: [населено място] , [улица], представлявано от К. Д. К. да заплати на дирекция

„Обжалване и управление на изпълнението” – [населено място] при ЦУ на НАП сумата в размер на 1 777 лв.(хиляда седемстотин седемдесет и седем лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: